

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 24ης Ιουνίου 1993

για ένα μηχανισμό παρακολούθησης των εκπομπών CO₂ και άλλων αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου μέσα στην Κοινότητα

(93/389/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 130Ρ,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽¹⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽²⁾,

Εκτιμώντας:

ότι στα κοινοτικά προγράμματα δράσης για το περιβάλλον του 1973⁽³⁾, του 1977⁽⁴⁾ και του 1983⁽⁵⁾ υπογραμμίζεται η σημασία της μείωσης και της πρόληψης της ατμοσφαιρικής ρύπανσης· ότι, επιπλέον, στο πρόγραμμα δράσης του 1987⁽⁶⁾, τονίζεται ότι η κοινοτική δράση πρέπει να επικεντρώνεται κατά προτεραιότητα στη μείωση αυτής της ρύπανσης στην πηγή της· ότι οι κλιματικές μεταβολές αποτελούν ένα από τα κύρια θέματα του κοινοτικού προγράμματος πολιτικής και δράσης του 1993 όσον αφορά το περιβάλλον και τη βιώσιμη ανάπτυξη και ότι αυτό το πρόγραμμα υπογραμμίζει την ανάγκη να αναληφθεί δράση στους οικείους τομείς οικονομικής δραστηριότητας με στόχο τον περιορισμό των εκπομπών CO₂ και άλλων αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου·

ότι στο ψήφισμα του Συμβουλίου της 16ης Σεπτεμβρίου 1986 για τους νέους στόχους της κοινοτικής ενεργειακής πολιτικής για το 1995 και τη σύγκλιση των πολιτικών των

κρατών μελών⁽⁷⁾, γίνεται έκκληση για την αναζήτηση ισορροπημένων λύσεων όσον αφορά την ενέργεια και το περιβάλλον·

ότι, κατά τη συνεδρίασή του τον Ιούνιο του 1990 στο Δουβλίνο, το Συμβούλιο επέμεινε στη θέσπιση, το ταχύτερο, στόχων και στρατηγικών για τον περιορισμό των εκπομπών αερίων που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου·

ότι, κατά τη σύνοδό του στις 29 Οκτωβρίου 1990, το Συμβούλιο (Υπουργοί Περιβάλλοντος και Ενέργειας) συμφώνησε ότι η Κοινότητα και τα κράτη μέλη, προϋποθέτοντας ότι και άλλες σημαντικές χώρες θα αναλάβουν παρόμοιες υποχρεώσεις και αναγνωρίζοντας τους στόχους που έχουν τεθεί από ορισμένο αριθμό κρατών μελών για τη σταθεροποίηση ή τη μείωση των εκπομπών εντός διαφόρων προθεσμιών, είναι διατεθειμένα να αναλάβουν δράσεις ώστε να σταθεροποιηθούν, μέχρι το έτος 2000, οι συνολικές εκπομπές CO₂ στο επίπεδο του 1990 για το σύνολο της Κοινότητας και ότι τα κράτη μέλη που αρχίζουν από σχετικά χαμηλά επίπεδα κατανάλωσης ενέργειας και, συνεπώς, από χαμηλά επίπεδα εκπομπών υπολογιζόμενα κατά κεφαλήν ή με βάση άλλα κατάλληλα κριτήρια, δικαιούνται να έχουν, όσον αφορά το CO₂, στόχους ή/και στρατηγικές που αντιστοιχούν στο επίπεδο της οικονομικής και κοινωνικής τους ανάπτυξης, βελτιώνοντας παράλληλα την ενεργειακή αποτελεσματικότητα των οικονομικών τους δραστηριοτήτων·

ότι, κατά τη σύνοδό τους στις 13 Δεκεμβρίου 1991, το Συμβούλιο (Υπουργοί Περιβάλλοντος και Ενέργειας) κάλεσε την Επιτροπή να προτείνει συγκεκριμένα μέτρα αυτά που λαμβάνουν υπόψη την έννοια της δίκαιης κατανομής των βαρών, σύμφωνα με τα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1990·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 115 της 26. 4. 1993.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 73 της 15. 3. 1993, σ. 73.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 112 της 20. 12. 1973, σ. 1.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. C 139 της 13. 6. 1977, σ. 1.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. C 46 της 17. 2. 1983, σ. 1.⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. C 328 της 7. 12. 1987, σ. 1.⁽⁷⁾ ΕΕ αριθ. C 241 της 25. 9. 1986, σ. 1.

ότι η Επιτροπή υπογράμμισε στα πλαίσια μιας κοινοτικής στρατηγικής για τον περιορισμό των εκπομπών CO₂ και τη βελτίωση της ενεργειακής αποτελεσματικότητας, την ανάγκη να δημιουργηθεί ένας μηχανισμός παρακολούθησης και αξιολόγησης.

ότι αυτή η παρακολούθηση και αξιολόγηση πρέπει να ενσωματωθεί στο μέγιστο δυνατό βαθμό στην υπάρχουσα διαδικασία εξέτασης των ενεργειακών προγραμμάτων των κρατών μελών, και προβλέπεται στο προαναφερόμενο ψήφισμα του Συμβουλίου της 16ης Σεπτεμβρίου 1986.

ότι όλα τα κράτη μέλη και η Κοινότητα έχουν υπογράψει τη σύμβαση-πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές μεταβολές, η οποία, όταν επικυρωθεί, θα υποχρεώνει τις αναπτυγμένες χώρες και τα άλλα μέρη που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι της σύμβασης να λάβουν μέτρα περιορισμού των προερχομένων από ανθρώπινες δραστηριότητες εκπομπών CO₂ και άλλων αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου και που δεν υπάγονται στις διατάξεις του Πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ, με στόχο να επαναφέρουν, ξεχωριστά ή ως σύνολο, στα επίπεδα του 1990 τις ανθρωπογενείς αυτές εκπομπές μέχρι το τέλος της τρέχουσας δεκαετίας· ότι, με την προοπτική αυτή, είναι επιθυμητό να εξασφαλιστεί η συμβατότητα με το μηχανισμό παρακολούθησης που θα καθορισθεί δυνάμει της σύμβασης· ότι αυτό είναι ιδιαιτέρως σημαντικό όσον αφορά τις μεθοδολογίες για τη σύνταξη απογραφών και τις υποχρεώσεις κατάρτισης εκθέσεων.

ότι, κατά την υπογραφή της σύμβασης, η Κοινότητα και τα κράτη μέλη της επαναδιακήρυξαν το στόχο της σταθεροποίησης των εκπομπών CO₂ μέχρι το 2000, στα επίπεδα του 1990 στο σύνολο της Κοινότητας, όπως αναφέρεται στα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1990, της 13ης Δεκεμβρίου 1991 της 5ης Μαΐου 1992 και της 26ης Μαΐου 1992,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Θεσπίζεται σύστημα παρακολούθησης, στα κράτη μέλη, των ανθρωπογενών εκπομπών CO₂ και άλλων αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου και δεν υπάγονται στις διατάξεις του Πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ.

Άρθρο 2

Εθνικά προγράμματα

1. Τα κράτη μέλη εκπονούν, δημοσιεύουν και εφαρμόζουν εθνικά προγράμματα περιορισμού των ανθρωπογενών εκπομπών CO₂ προκειμένου να συμβάλλουν:

- στη σταθεροποίηση, μέχρι το 2000, των εκπομπών CO₂ στα επίπεδα του 1990 στο σύνολο της Κοινότητας, προϋποθέτοντας ότι και άλλες χώρες θα αναλάβουν παρόμοιες υποχρεώσεις και ότι τα κράτη μέλη, τα οποία αρχίζουν από σχετικά χαμηλά επίπεδα κατανάλωσης ενέργειας και συνεπώς χαμηλά επίπεδα εκπομπών υπολογιζόμενα κατά κεφαλήν ή με βάση άλλα κατάλληλα κριτήρια, δικαιούνται να έχουν στόχους ή/και στρατηγι-

κές για το CO₂ που αντιστοιχούν στο επίπεδο της οικονομικής και κοινωνικής τους ανάπτυξης, βελτιώνοντας παράλληλα την ενεργειακή αποτελεσματικότητα των οικονομικών τους δραστηριοτήτων, όπως συμφωνήθηκε στις συνόδους του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1990 και της 13ης Δεκεμβρίου 1991 και

- στην εκπλήρωση, από το σύνολο της Κοινότητας, της υποχρέωσης περιορισμού των εκπομπών CO₂ η οποία ανελήφθη με τη σύμβαση-πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές μεταβολές, μέσω δράσης της Κοινότητας και των κρατών μελών της στα πλαίσια των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους.

Τα προγράμματα αυτά ενημερώνονται περιοδικά.

2. Το αργότερο από την πρώτη ενημέρωση, κάθε κράτος μέλος περιλαμβάνει στο εθνικό του πρόγραμμα:

- τα επίπεδα των ανθρωπογενών εκπομπών CO₂ το 1990 (έτος αναφοράς), τα οποία προσδιορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1,
- απογραφή των ανθρωπογενών εκπομπών CO₂ ανά πηγή και της κατακράτησής τους από παράγοντες απορρόφησης, που προσδιορίζονται σύμφωνα με άρθρο 3 παράγραφος 1,
- τις λεπτομέρειες της εθνικής πολιτικής και των εθνικών μέτρων που συμβάλλουν στον περιορισμό των εκπομπών CO₂,
- την πορεία των εκπομπών CO₂ σε εθνική κλίμακα, μεταξύ 1994 και 2000,
- τα μέτρα που λαμβάνεται ή προτίθεται να λάβει για την εφαρμογή της σχετικής κοινοτικής νομοθεσίας και πολιτικής,
- περιγραφή των πολιτικών και των μέτρων που αποσκοπούν στη μείωση των εκπομπών CO₂,
- αποτίμηση των οικονομικών επιπτώσεων των προαναφερόμενων μέτρων.

Άρθρο 3

Απογραφή και υποβολή στοιχείων

1. Τα κράτη μέλη προσδιορίζουν τα επίπεδα των ανθρωπογενών εκπομπών CO₂ και της κατακράτησής τους από παράγοντες απορρόφησης σύμφωνα με την καλύτερη διαθέσιμη μεθοδολογία η οποία αποφασίζεται από την Επιτροπή με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 8. Η μεθοδολογία αυτή πρέπει είτε να είναι εκείνη που αναπτύσσεται από τη διακυβερνητική ομάδα για τις κλιματικές μεταβολές (IPCC) είτε να είναι συμβατή προς τη μεθοδολογία αυτή.

Η μεθοδολογία αναθεωρείται από την Επιτροπή με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 8, για να ληφθεί, ενδεχομένως, υπόψη η τεχνική πρόοδος, και ιδίως οι εξελίξεις που αποφασίζονται κατ'εφαρμογήν της σύμβασης-πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές μεταβολές.

2. Κάθε χρόνο και το αργότερο μέχρι τις 31 Ιουλίου, τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τα στοιχεία για το επίπεδο των ανθρωπογενών εκπομπών τους CO₂ και την κατακράτησής τους από παράγοντες απορρόφησης κατά το προηγούμενο ημερολογιακό έτος.

3. Η Επιτροπή καταρτίζει, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη και με βάση τις πληροφορίες που της παρέχουν, πίνακα απογραφής των ανθρωπογενών εκπομπών CO₂ και της κατακράτησής τους από παράγοντες απορρόφησης στην Κοινότητα, τον οποίο διαβιβάζει σε όλα τα κράτη μέλη εντός τριών μηνών από την παραλαβή των πληροφοριών από όλα τα κράτη μέλη.

Άρθρο 4

Διαδικασίες και μέθοδοι αξιολόγησης

Με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 8, η Επιτροπή ορίζει τις διαδικασίες και μεθόδους για την αξιολόγηση των εθνικών προγραμμάτων που αναφέρονται στο άρθρο 6 καθώς και τη συχνότητα ενημέρωσής τους από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 5

Πρώτη αξιολόγηση των εθνικών προγραμμάτων και της κατάστασης των εκπομπών στην Κοινότητα

1. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή τα υπάρχοντα εθνικά τους προγράμματα ένα μήνα μετά την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης.
2. Η Επιτροπή διαβιβάζει στα άλλα κράτη μέλη τα εθνικά προγράμματα που λαμβάνει, εντός δύο μηνών από την παραλαβή τους.
3. Η Επιτροπή αξιολογεί τα εθνικά προγράμματα για να εκτιμήσει αν η πρόοδος που πραγματοποιείται στο σύνολο της Κοινότητας είναι επαρκής για να εξασφαλισθεί η τήρηση των υποχρεώσεων που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1.
4. Εντός έξι μηνών από την παραλαβή των εθνικών προγραμμάτων, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, έκθεση επί των αποτελεσμάτων της αξιολόγησής της.

Άρθρο 6

Περαιτέρω αξιολόγηση της πραγματοποιηθείσας πρόόδου

Μετά από την πρώτη αξιολόγηση που αναφέρεται στο άρθρο 5, η Επιτροπή εξετάζει ετησίως, σε διαβούλευση με τα κράτη μέλη, αν η πρόοδος που πραγματοποιείται στο σύνολο της Κοινότητας είναι επαρκής ώστε να εξασφαλισθεί ότι η Κοινότητα μπορεί να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 και υποβάλλει σχετική έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, με βάση τα στοιχεία που έχει λάβει δυνάμει των άρθρων 2 και 3, συμπεριλαμβανομένων, ενδεχομένως, των ενημερωμένων εθνικών προγραμμάτων.

Άρθρο 7

Άλλα αέρια που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου

1. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή πληροφορίες σχετικά με:
 - τα στοιχεία σχετικά με τις εκπομπές άλλων αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου και δεν

υπάρχουν στις διατάξεις του πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ, βάσει της καλύτερης διαθέσιμης μεθοδολογίας, που ορίζεται από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 8. Η μεθοδολογία αυτή πρέπει είτε να είναι εκείνη που έχει αναπτύξει η IPCC είτε να είναι συμβατή προς τη μεθοδολογία αυτή.

Η μεθοδολογία αναθεωρείται από την Επιτροπή με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 8, για να ληφθεί, ενδεχομένως, υπόψη η τεχνική πρόοδος, και ιδίως οι εξελίξεις που αποφασίζονται κατ' εφαρμογήν της σύμβασης-πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές μεταβολές,

— περιγραφή των μέτρων που λαμβάνονται ή πρόκειται να ληφθούν για περιορισμό των εκπομπών άλλων αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου.

2. Παράλληλα με την ανάπτυξη πολιτικών για τα αέρια αυτά, θα πρέπει να καταρτίζονται και εθνικά προγράμματα για τον περιορισμό τους.

Άρθρο 8

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από μια επιτροπή την οποία αποτελούν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.
2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η Επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Αποφασίζει με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για τις αποφάσεις που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει προτάσεως της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο Πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.
3. α) Η Επιτροπή θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα εφόσον είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής·
 - β) αν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής, ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.
 Εάν το Συμβούλιο δεν αποφασίσει εντός τριών μηνών από την υποβολή της πρότασης, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή.

Άρθρο 9

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 24 Ιουνίου 1993.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

B. WESTH